Poslanik islama

Desetine hiljada poslanika u različitim povjesnim trenucima i različitim geografskim tačkama, dolazili su među ljude igrajući izvanrednu ulogu u njihovom odgoju i uputi, ostavljajući na taj način blistave tragove u društvu. Svaki od njih je na temelju ispravnog akaida i uzvišenih vrijednosti odgojio skupinu ljudi ostvarivši na taj način indirektan utica na druge ljude. Neki su uspjeli izgraditi monoteističko i pravedno društvo na čijem čelu su oni stajali.

Između njih, hazreti Nuh, Ibrahim, Musa i Isa, a.s, donose od Boga Knjige koje sadrže propise i odredbe za individualne i društvene potrebe i moralne obaveze te zakone koji su bili u skladu sa uvjetima vremena, dajući ih kao takve ljudima. Međutim, te su knjige ili prolaskom vremena u potpunosti nestale ili su pak bili predmet sadržajnih i formalnih promjena, i za rezultat su nebeske religije i šerijati postajali izmjenjeni. Kao što je Musaov Tevrat doživio brojne izmjene, i nije ništa ostalo od Isaovog Indžila, već je sakupljena zbirka bilješki ljudi koji se smatraju njegovim sljedbenicima, što se naziva svetim pismom.

Svaki objektivan čovjek koji pregleda Tevrat i Indžil ustanovit će da to nisu knjige koje su objavljene Musau i Isau, a.s. Što se Tevrata tiče, pored toga što Boga opisuje u ljudskom obliku te da nije obavješten o velikom broju stvari[1] i često puta se kaje nakon što nešto učini,[2] i hrve se sa jednim od svojih robova (hazreti Jakubom), kojeg ne može savladati, da bi ga na kraju molio da ga pusti, kako ga ljudi ne bi vidjeli u takvom stanju.[3] Pored toga poslanicima se pripisuju ružna djela, između ostalog preljubništvo (hazreti Davudu),[4] konzumiranje opojnih pića, incesti (hazreti Lutu).[5] Pored svega toga opisuju i smrt hazreti Musaa, a.s., tj. donosioca Tevrata, objašnjavajući na koji način i gdje je umro.[6]

Zar ovo nije dovoljno da bismo shvatili da ova knjiga nije od hazreti Musa, a.s.?!

Što se tiče Indžila, kao prvo ne posjeduje se knjiga koja je objavljena hazreti Isa, a.s., niti hrišćani tvrde da je Indžil koji danas postoji knjiga koju je Bog objavio hazreti Isau, a.s. Već da

današnji Indžil sadrži izvještaje koji pripadaju nekolicini Isaovih sljedbenika.

Pored toga što se govori o dozvoli upotrebe vina, stvaranje vina od vode se spominje kao Isaova mudžiza.[7]

Jednom riječju kazano, objave koje su spuštene ovim poslanicima izmjenjene su tako da ne mogu imati ulogu u upućivanju ljudi.

Što se pak razloga tiče, zašto i na koji način je došlo do ovih izmjena, to ima svoju dugu priču kojoj ovdje nije mjesto.

U šestom stoljeću u stanju kada je cijeli svijet bio obavijen tamom neznanja i nasilja i kada su plamičci Božije upute na svim stranama bili utrnuti, Uzvišeni šalje posljednjeg i najboljeg Poslanika sred najtamnijeg i najzalutalijeg društva, kako bi za sva vremena zapalio i ponudio ljudima baklju upute. On ljudima donosi vječnu Božiju knjigu, imunu na promjene i poništavanje, koja će čovječanstvo naučiti istinskom nauku i nebeskim mudrostima, propisima i zakonima Božijim, te da sve ljude vodi ka dunjalučkoj i ahiretskoj sreći.[8]

Hazreti Ali, a.s., u dijelu govora u kojem opisuje stanje svijeta, na sljedeći način govori o pojavljivanju poslanika islama: “Uzvišeni Bog je Poslanika, s.a.v.a., poslao u trenutku kada je prolazio dugi period od prethodnog poslanika. Ljudi su bili utonuli u duboki san. Plamen smutnje i nemira zapaljen je diljem svijeta. Zanimanja su bila upropaštena. Plamen rata je razbuktan, a tama neznanja i grijeha natkriljena. Lukavost i prepredenost očita. Lišće ljudskog života požutjelo. Nada se bješe izgubila. Vode porinule. Plamenje upute hladno i ugaslo. Barjaci zablude i zalutalosti uzdignuti. Niskost i nesreće nasrnuli na narod, pokazavši svoje ružno lice. Smutnja i čemer života sa sobom je donosila nemir i strah. Ljudi koje je strah, nesigurnost i strijepnja ophrvala nisu imali skloništa osim sablje žedne krvi.”[9]

Od vremena pojave Poslanika islama najvažnija tema za svakog istinoljubivog čovjeka jeste istraživanje u vezi njegova poslanstva i poslanice, te istinitosti svete religije islama. Dokazivanjem toga, što ide ukorak s dokazivanjem istinitosti Kur'ana i njegove legitimnosti kao jedine nebeske knjige koja postoji u rukama ljudi, očuvane od promjene, to će biti dobar način za dokazivanje ispravnog akaida i za objašnjenje vrijedonosnog sistema i praktičnih obaveza svih ljudi do kraja svijeta, a iz svega toga postaje jasno da se i na ostala pitanja ideologije i svjetonazora također dobiva odgovor.

[1] Pogledati: Stari zavjet, Knjiga postanka, Gl. 3:8-12 Gl. 32:28.

[2] Pogledati: Stari zavjet, Knjiga postanka, Gl. 6:6

[3] Pogledati: Stari zavjet, Knjiga postanka, Gl. 32:24-32.

[4] Stari zavjer, Druga knjiga Samuelova, Gl.11

[5] Stari zavjet, Knjiga postanka,Gl.19:38-38.

[6] Stari zavjet, Peta knjiga Mojsijeva, Gl. 34.

[7] Evangjelje po Ivanu, Gl.2

[8] Pogledati: Džum'ua, 2 i 3.

[9] Nehdžul-belaga, govor 197.